

acceptabelt. Det samlede Befolkningssantal her i Landet er efter Folketællingen i 1890 2,185,000. Naar vi nu gennemgaa de enkelte Landsdele, komme vi til følgende Tal. Der er først Færøerne. Folketallet der er 13,000. De have 1 Repræsentant, og vi ere enige om, at ham maa de beholde. Bornholm har 39,000 Indbyggere. Denne Ø har 2 Repræsentanter, og efter et Forholdstal af 20,000 er dette ogsaa meget nær netop det, der tilkommer den. Lolland-Falster har et Indbyggerantal af 100,500 og har 5 Repræsentanter, Gennemsnittet er 20,100, altsaa næsten matematisk de 20,000. Dernæst er der den sydlige Øgruppe, d. v. s. Fyn med Langeland, Væro og s. v. Folketallet er 257,000, og Valgkredsens Antal er 14. Efter et Forholdstal af 20,000 vilde altsaa Fyn med sit nuværende Antal af Indbyggere have en Kreds mere, end der tilkom den. I Sjælland er Indbyggerantallet 942,000, hvilket efter 20,000 vilde give 47 Kredse. Det nuværende Kredsantal er 45, altsaa de ydste Kredse skulde forøges med 2. Naar vi endelig komme til den sjællandske Øgruppe, er Indbyggerantallet der 834,000, hvilket svarer til 42 Kredse paa 20,000, medens Kredsantallet nu kun er 35, altsaa Kredsene skulde forøges med 7. Vi komme altsaa til det Resultat, at Fyn skulde have 1 Kreds mindre, Sjælland 2 Kredse mere og Sjælland 7 Kredse mere, det er tilsammen 8 Kredse mere. Vi saa saaledes de 110 Kredse, som svare til en Repræsentant i Gennemsnit for hver 20,000 Indbyggere. Nu vil man imidlertid sige, hvad der ogsaa er fuldkommen rigtigt, at dermed ere vi ikke ude over Vanfælighederne; thi Vanfælighederne begynde jo først ret, naar man i Enkelthederne skal fordele Repræsentanterne og omlægge de enkelte Kredse. I saa Henseende kan jeg ikke andet end anse det for at være et sundt Princip, at gøre saa saa Vædringer som muligt i den bestaaende, historisk givne Kredsordning. For saa vidt slutter jeg mig væsentlig til den Opfattelse, som min ærede Sidemand (Scharling) har gjort gældende. Men man vil i Virkeligheden finde, at der behøves heller ikke saa overordentlig store Forandringer for at naa til en nogenlunde ligelig Fordeling. De 110 Kredse maa være Minimum, og man maa derudover beholde sig nogle Ekstrakredse til at skyde ind paa de Steder, hvor der vil fremkomme alt for store Ubilligheder. Jeg vil saaledes sige, at Fyn, som nu har en Kreds for meget, men som efter Regeringens Forslag skulde have en Kreds mere, kunde passende saa denne ene Kreds mere. Altsaa, i Stedet for at miste en Kreds, kunde Fyn saa en Kreds

til, saa var det Spørgsmaal ude af Verden, Fyn vilde derved saa to Kredse mere, end der strengt taget tilkommer det. Paa samme Maade maatte man da give Sjælland 2 Kredse mere, end der egentlig tilkommer det, og Sjælland ligesaa. Vi vilde altsaa komme til et samlet Kredsantal af 116, idet Sjælland fik 4 Kredse mere, Fyn 1 og Sjælland 9 mere end nu. Naar vi saa endelig spørge, hvorledes disse 9 Kredse skulde fordeles paa Sjælland, vil Forholdet blive dette: Kjøbenhavn med sine 313,000 Indbyggere har nu 9 Kredse, men vilde saa 15, og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, det vil sige Frederiksbergkredsen med 80,100 Indbyggere, vilde, i Stedet for at deles i 3, blive at dele i 4 Kredse. Resultatet vilde da blive, at Gennemsnittet for Kjøbenhavn vilde blive henimod 21,000, og Gennemsnittet for Frederiksberg godt 20,000. Jeg maa her tilføje, at paa Frederiksberg er Vælgerprocenten ikke som i Kjøbenhavn lavere end Gennemsnittet for hele Landet, thi Gennemsnittet for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds er netop Gennemsnittet for hele Landet, nemlig 16,4 pCt., saa denne Kreds kan i hvert Fald med Rette gøre Fordring paa at deles saaledes, at der kun kommer 20,000 paa hver ny Kreds. Medens Kjøbenhavn altsaa fik en Repræsentant for hver 21,000 Indbyggere og Frederiksberg en for hver 20,000, vilde de øvrige 25 sjællandske Kredse i Gennemsnit kun saa 17,600 Indbyggere — altsaa de kjøbenhavnske Kredse vilde i Gennemsnit være 20 pCt. større end de sjællandske Landkredse. Jeg tror, at en saadan Ordning visstnok ikke paa nogen Maade kan siges at være særlig i Favor af Kjøbenhavn og Frederiksberg. Men en saadan Ordning vilde dog efter Omstændighederne kunne siges at ramme nogenlunde det retfærdige, og hvis et saadant Forslag var fremkommet fra Regeringen, vilde man i alt Fald, jeg gentager det, ikke kunne fræmsætte den Indsigelse derimod, at det er en aabenlys Tilfidsættelse af de Krav, som Hovedstaden og den tilstødende Valgkreds med Føje kunne gøre gældende. Jeg skal endnu kun tilføje dette, at en Forøgelse af Folketingsmedlemmernes Antal op til 116, altsaa med 14 Medlemmer, forekommer mig ubetinget vilde være en Fordel. Jeg finder, at en Forøgelse til 137 Kredse — det gentager jeg — maasse er lovlige meget; men at vi i Løbet af 50 Aar forøge vort Antal med 14, det er ikke meget, og Muligheden af, at der i Løbet af de næste 50 Aar kommer en lignende Forøgelse, kunne vi med Sindssro se i Møde. Jeg tror dernæst, at der i rent politisk Henseende vil være en Del vundet